

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoPr/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118217004
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6118217004.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v právnej veci žalobcu: L. O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/A, XXX XX G. - R., právne zastúpeného spoločnosťou JUDr. Lucia Jurgová advokátka s.r.o., so sídlom Kováčska 28, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 236 884, proti žalovanému: O. A. so sídlom A., C. XX, právne zastúpenému advokátom JUDr. Martinom Staroňom, so sídlom Hlavná 89, 080 01Prešov, o zaplatenie 8.459,37 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa č.k. 10Cpr/5/2018 - 242 zo dňa 07.06.2021 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 10Cpr/5/2018-298 z 13.5.2022 a opravným uznesením č.k. 10Cpr/5/2018-299 z 13.5.2022, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok č.k. 10Cpr/5/2018-242 zo 7.6.2021 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 10Cpr/5/2018-298 z 13.5.2022 a opravným uznesením č.k. 10Cpr/5/2018-299 z 13.5.2022 vo výroku I. a vo výroku III.

Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 525,83 eur spolu s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.351,96 eur od 14.8.2015 do 30.5.2018 a zo sumy 525,83 eur od 31.5.2018 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti súd konanie zastavuje.

III. Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. V dôvodoch súd uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 8.459,37 eura s prísl., ktorá je sumou odstupného, na ktoré má mať nárok ako bývalý zamestnanec žalovaného, a to podľa pracovnej zmluvy, právnych predpisov a kolektívnej zmluvy.

Posudzujúc skutkový stav zistený z vykonaných dôkazov, mal súd prvej inštancie za to, že medzi stranami sporu nebola sporná existencia pracovného pomeru žalobcu a žalovaného ktorý skončil, ako aj skutočnosť, že žalobcovi na základe dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 02.12.2014 a čl. 14 ods. 1 kolektívnej zmluvy, patrí pri skončení pracovného pomeru odstupné vo výške 7-násobku jeho priemerného mesačného zárobku. Žalovaný v priebehu konania dňa 30.05.2018 doplatil žalobcovi odstupné vo výške 5.826,13 eura v čistom a považoval nárok žalobcu za uspokojený. V konaní však ostala sporná otázka presnej výšky odstupného s ohľadom na výpočet odvodových povinností. Súd prvej inštancie z tohto dôvodu na základe návrhu oboch strán ustanovil znalca za účelom zodpovedania otázok, aká mala byť výška odstupného, v akej výške mali byť zrazené odvody z odstupného a či mali

byť zrazené ku dňu skončenia pracovného pomeru alebo ku dňu vyplatenia odstupného. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že odstupné malo byť vypočítané ku dňu skončenia pracovného pomeru a vyplatené v najbližšom výplatnom termíne, t.j. k 13.08.2015, pričom aj odvodové povinnosti mali byť uplatnené podľa predpisov platných ku dňu skončenia pracovného pomeru, pričom na základe týchto skutočností vznikol vo výške 525,83 eura v neprospech žalobcu, keďže žalovanému mala byť v čistom vyplatená suma 16.785,66 eura a bola mu vyplatená iba suma 16.259,83 eura, čo predstavuje rozdiel 525,83 eura, preto súd priznal žalobcovi túto sumu spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania zo sumy 6.351,96 eura od 14.08.2015, t.j. odo dňa nasledujúceho po výplatnom termíne, ku ktorému malo byť žalovanému vyplatené odstupné v plnej výške do 30.05.2018, t.j. do dňa úhrady sumy 5.826,13 eura a zároveň priznal zákonný úrok z omeškania zo sumy 525,83 eura od 31.05.2018 do zaplatenia. Dopíňacím rozsudku č.k. 10Cpr/5/2018-298 z 13.5.2022 súd prvej inštancie doplnil výrok rozsudku o lehotu na plnenie a opravným uznesením č.k. 10Cpr/5/2018-299 z 13.5.2022 opravil záhlavie rozsudku.

3. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný, a to v rozsahu výrokov I. a III., z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP. Podľa žalovaného napadnutý rozsudok vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, nesprávneho zhodnotenia dôkazov a nesprávneho právneho posúdenia veci. Výška odstupného, ktorú žalobcovi vyplatil bola vypočítaná správne tak, ako mu to patrilo podľa zákona, pričom zo sumy odstupného vo výške 8.549,37 eura brutto zrazil odvody vo výške 1.016,32 eura a daň vo výške 1.706,92 eura. Po týchto zrážkach ostala žalobcovi na výplatu suma 5.826,13 eura, ktorú vyplatil dňa 30.05.2018. Žalovaný ďalej uviedol, že pokiaľ by nebol žalobcovi zrazil z odstupného uvedené zrážky, musel by si ich žalobca zaplatiť sám. Žalobca žiadal od žalovaného zaplatenie odstupného brutto a pokiaľ nezobral žalobu späť v celom rozsahu a požadoval doplatiť rozdiel medzi brutto a netto odstupným, došlo k bezdôvodnému obohateniu žalobcu na úkor žalovaného, ktorý raz odviedol sumu 2.723,24 eura v prospech žalobcu titulom odvodových povinností a opäť raz titulom súdneho rozhodnutia ako doplatok netto. Žalovaný ďalej poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, keď pribral do konania znalca z odvetvia účtovníctvo, daňovníctvo a personalistika a mzdy za účelom zodpovedania otázok, aká mala byť výška odstupného, v akej výške mali byť zrazené odvody z odstupného a či mali byť odvody zrazené ku dňu skončenia pracovného pomeru alebo ku dňu vyplatenia odstupného, a či mal žalovaný realizovať odvodovú povinnosť podľa právnych predpisov platných v roku 2015. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie pribral uvedeného znalca na zodpovedanie právnych otázok, nakoľko otázka, či mali byť odvody zrazené ku dňu skončenia pracovného pomeru alebo ku dňu vyplatenia odstupného, je otázkou právnou. Žalovaný zároveň vyjadril nesúhlas so závermi znaleckého posudku. Súd prvej inštancie v bode 22. napadnutého rozsudku popísal obsah znaleckého posudku, pričom žalovaný má za to, že súd prvej inštancie nesprávne právne veci posúdil, keď sa stotožnil so znaleckým posudkom. Žalovaný poukázal aj na to, že do súdneho spisu na pojednávaní dňa 07.06.2021 predložil listinné dôkazy preukazujúce správnosť jeho výpočtu a pravdivosť jeho tvrdení (zápisnica Daňového úradu Prešov zo dňa 17.06.2019 a protokol o výsledku kontroly Sociálnej poisťovne). Súd prvej inštancie teda nesprávne právne veci posúdil, keď uzavrel, že žalovaný nemal vykonávať zrážky odvodov pri doplatení odstupného v máji roku 2018. Žalovaný zvýraznil skutočnosť, že pokiaľ by nebol žalobcovi vykonal zrážky z doplatku odstupného v mesiaci máj roku 2018 a vyplatil odstupné v hrubom, žalobca by si musel z tohto doplatku vykonal zrážky a odvieť odvody sám. Pri namietanom nesprávnom právnom závere súdu prvej inštancie nastal stav, kedy sa žalobca bezdôvodne obohatil na úkor žalovaného, nakoľko žalovaný vykonal zrážky a odviedol odvody za žalobcu, pričom tieto zrážky a odvody príslušné orgány nevrátia, a ak si žalobca mal sám odvieť odvody z doplatku odstupného, tak platí, s poukazom na ust. § 454 Občianskeho zákonníka, že žalovaný plnil za iného, za žalobcu, to, čo žalovaný mal plniť sám, preto mal aj z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu zamietnuť. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu v časti o zaplatenie sumy 525,83 eura s príslušenstvom zamietá a priznáva žalovanému nárok voči žalobcovi na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania, alternatívne, aby odvolací súd v zmysle § 389 CSP zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že tento neuvádza konkrétne dôvody ohľadom všetkých namietaných odvolacích dôvodov. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP žalobca uviedol, že žalovaný tento odvolací dôvod zakladá na tvrdení, že na pojednávaní dňa 07.06.2021 predložil listinné dôkazy (zápisnica Daňového úradu Prešov a protokol o výsledku kontroly Sociálnej poisťovne) a súd sa s týmito dôkazmi žiadnym spôsobom nevysporiadal. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na to, že zo zápisnice zo dňa 07.06.2021 vyplýva, že tieto listinné dôkazy boli súdom oboznámené a obaja právni zástupcovia sa k nim aj vyjadrovali, preto z toho nemožno vyvodit' záver, že

tieto dôkazy neboli vykonané. Žalobca taktiež poukázal na to, že obe strany sporu sa na predmetnom pojednávaní po oboznámení znaleckého posudku súdom vyjadrili, že k znaleckému posudku nemajú podstatné námietky, a preto nebol dôvod pre vykonanie prípadných ďalších dôkazov.

K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP žalobca uviedol, že žalovaný ani tento odvolací dôvod nepreukázal. Svoj záver o nesprávnom právnom posúdení odvodzuje od tvrdenia, že súd pribral do konania znalca a tomuto uložil povinnosť zodpovedať právne otázky, pričom podľa názoru žalobcu procesný postup súdu, ktorým nariadi dokazovanie a realizuje vyhodnotenie tohto znaleckého dôkazu, nemôže zakladať odvolací dôvod spočívajúci v tvrdení o nesprávnom právnom posúdení veci, keďže sa nejedná o hmotnoprávne posúdenie veci, ale iba procesný úkon v rámci dokazovania. Žalobca sa zároveň vyjadril, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného o nedôvodnosti nariadenia znaleckého dokazovania, predmetom ktorého boli ekonomické prepočty pri vyčíslení výšky odstupného a výšky odvodových povinností. V danom prípade sa nejednalo o riešenie právnych otázok, ale o riešenie odborných otázok, na ktoré sudca nemusí mať odborné znalosti, pričom zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že už pri vystavení mzdy vykonal žalovaný výpočet poistného z maximálneho vymeriavacieho základu, a preto dodatočné doplatenie odstupného už nemalo vplyv na výšku odvodov a poistného. Žalobca taktiež uviedol, že podstatná časť odvolania žalovaného predstavuje iba opakovanie jeho skutkových tvrdení, a teda neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mohli predstavovať ním uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, spočívajúci v nesprávnom hodnotení dôkazov.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu uviedol, že trvá na samotnom odvolaní a odvolacích dôvodoch. Opätovne poukázal na to, že správne vypočítal výšku odstupného. Uviedol, že otázka, či mali byť odvody zrazené ku dňu skončenia pracovného pomeru alebo ku dňu vyplatenia odstupného je otázkou právnou, pričom pokiaľ odvolací súd potvrdí rozsudok súdu prvej inštancie, nastane stav bezdôvodného obohatenia na strane žalobcu na úkor žalovaného, nakoľko žalovaný vykonal zrážky a odvedol odvody za žalobcu, avšak tieto zrážky a odvody žalovanému Sociálna poisťovňa ani Daňový úrad nevráti.

6. Žalobca v následnej reakcii poukázal na to, že žalovaný v podstate iba opakuje svoje tvrdenia, ktoré prezentoval pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolaní. Opätovne zvýraznil skutočnosť, že doplatenie odstupného nemalo vplyv na výšku poistného a odvodov, keďže toto bolo realizované z maximálneho vymeriavacieho základu, preto žalovaný nemal dôvod opakovane vykonávať tieto zrážky. Žalovaný ich teda vykonal nedôvodne, duplicitne. Žalobca poukázal aj na to, že predmetom tohto konania nie je vzťah žalovaného k Sociálnej poisťovni, a preto ani súd nemá dôvod zaoberať sa dôsledkom odvedenia duplicitných, nedôvodných odvodov.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok - CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario), miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli ako aj na jeho webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 21.06.2022 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny návrh odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, prihliadajúc na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemá byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností zistil skutkový stav, ktorý bol rozhodujúci. Právne závery, ku ktorým dospel nie sú v nesúlade so skutkovými zisteniami, v rozhodnutí dal odpoveď na stanoviská sporových strán, ktoré boli prezentované v priebehu konania.

Odvolačný súd sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia a len na podporu dôvodov uvedených súdom prvej inštancie uvádza:

10. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, konkrétne ním predložené listiny na pojednávaní konanom dňa 07.06.2021 (zápisnica Daňového úradu a protokol o výsledku kontroly Sociálnej poisťovne). Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 07.06.2021 vyplýva, že právny zástupca žalovaného uviedol, že ešte pred vyplatením odstupného zamestnankyňa žalovaného bola priamo v Sociálnej poisťovni, ako aj na Daňovom úrade, kde sa informovala ohľadom postupu pri realizácii zrážok z odstupného, kde jej jednoznačne uviedli, že z tohto hrubého doplatku má odviešť odvody a daň, pričom krátkou cestou predložil zápisnice týchto úradov. Právny zástupca žalobcu v súvislosti s týmito listinami uviedol, že žalovaný mal možnosť predložiť tieto listiny skôr a poukázal na koncentráciu konania v zmysle CSP. Zároveň sa k týmto listinám vyjadril.

V súvislosti predmetnými listinami odvolací súd poukazuje na to, že zo zápisnice Daňového úradu Prešov o ústnom pojednávaní zo dňa 17.06.2019 vyplýva, že predmetom pojednávania bolo preverenie zdanenia vyplateného odstupného žalobcovi, pričom z tejto zápisnice v podstate vyplýva iba to, že správca dane pri preverovaní podnetu - spôsobu zdanenia odstupného, nepreveroval správnosť výpočtu odvodových povinností, t. j. správnosť sumy zrazenej na poisťné a príspevky z dôvodu, že na uvedené preverovanie nie je vecne príslušný. Z obsahu tejto listiny nevyplýva záver, ktorý prezentuje žalovaný, teda, že z doplatku odstupného bola správne zrazená daň, resp. keď to malo byť pred vyplatením odstupného, daň v akej konkrétnej výške mala byť zrazená.

Z protokolu Sociálnej poisťovne zo dňa 19.08.2019 o výsledku kontroly vyplýva, že overením správnosti vymeriavacieho základu na základe mzdového listu neboli kontrolou zistené rozdiely vo vymeriavacom základe a odvodoch. Príjem rozpočítaný na obdobie trvania poistenia u menovaného bol rozpočítaný na jednotlivé mesiace správne, pričom zamestnávateľ rešpektoval inštitút maximálneho mesačného vymeriavacieho základu.

11. Podľa § 76 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. (Zákonník práce), zamestnancovi, s ktorým zamestnávateľ skončí pracovný pomer výpoveďou z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20220202?ucinnost=31.07.2015>> alebo z dôvodu, že zamestnanec stratil vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobu spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu, patrí pri skončení pracovného pomeru odstupné najmenej v sume

- a) jeho priemerného mesačného zárobku, ak pracovný pomer zamestnanca trval najmenej dva roky a menej ako päť rokov,
- b) dvojnásobku jeho priemerného mesačného zárobku, ak pracovný pomer zamestnanca trval najmenej päť rokov a menej ako desať rokov,
- c) trojnásobku jeho priemerného mesačného zárobku, ak pracovný pomer zamestnanca trval najmenej desať rokov a menej ako dvadsať rokov,
- d) štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku, ak pracovný pomer zamestnanca trval najmenej dvadsať rokov.

Podľa § 129 ods. 3 Zákonníka práce, pri skončení pracovného pomeru vyplatí zamestnávateľ zamestnancovi mzdu splatnú za mesačné obdobie v deň skončenia pracovného pomeru, ak sa nedohodli inak, najneskôr však v najbližšom výplatnom termíne nasledujúcom po dni skončenia pracovného pomeru.

12. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 07.06.2021 poukázal na to, že pred realizáciou zrážok z doplatku odstupného konzultoval tieto skutočnosti s Daňovým úradom, resp. Sociálnou poisťovňou, avšak doplatok odstupného bol vyplatený 30.05.2018 a listiny, na ktoré odkazuje boli až zo dňa 17.06.2019 (Daňový úrad), resp. 19.08.2019 (Sociálna poisťovňa), teda tieto konzultácie boli realizované až po realizácii zrážok a vyplatení odstupného. Pokiaľ žalobca namietal, že súd nevykonal dokazovanie ohľadom týchto listín, tak aj keď z časti zápisnice o oboznámení listinných dôkazov nevyplýva, že tieto listiny boli výslovne oboznámené, z obsahu zápisnice nepochybne vyplýva, že tieto listiny boli oboznámené a obaja právni zástupcovia sa k nim aj vyjadrili, teda nemožno akceptovať odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e), teda, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že z týchto listín ani nevyplývajú žiadne podstatné skutočnosti, ktoré by mali mať vplyv na rozhodnutie súdu prvej inštancie.

13. Vzhľadom na protichodnosť tvrdení strán sporu ohľadom správnosti, resp. nesprávosti zrážok realizovaných z doplatku odstupného, súd správne pribral do konania znalca z odboru Ekónómia,

manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, Personalistika a Kontroling, za účelom zistenia, či žalobcovi boli v správnej výške realizované zrážky z odstupného. Zo znaleckého posudku L. W. U., A., č. 1/2021 vyplýva, že celková suma 7 - násobku priemerného mesačného zárobku žalobcu vzniknutého ku dňu skončenia pracovného pomeru 31.07.2015, v hrubej mzde predstavovala výšku 19.748,40 eura. Znalčka zároveň určila čistú (netto) sumu odstupného, ktorá predstavovala výšku 16.785,66 eura a keďže žalobcovi už bola pri skončení pracovného pomeru vyplatená suma 10.433,70 eura (č.l. 6 spisu), rozdiel predstavuje sumu 6.351,96 eura a po dodatočnom doplatení odstupného vo výške 5.826,13 eura dňa 30.05.2018, nevyplatený rozdiel v prospech žalobcu predstavuje sumu 525,83 eura. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, aké všetky skutočnosti znalčka zohľadnila pri určení výšky odstupného, ktorá mala byť žalobcovi vyplatená ku dňu skončenia pracovného pomeru. Z posudku zároveň vyplýva, že odvody a poisťné boli už v júli roku 2015 pri skončení pracovného pomeru žalobcu realizované z maximálneho vymeriavacieho základu, preto je odvodová povinnosť zamestnanca z istiny nároku žalobcu neuspokojenej zamestnávateľom v čase splatnosti mzdy zamestnanca do skončenia pracovného pomeru žalobcu dňa 31.07.2015 nulová. Vyšší príjem zamestnanca mal však vplyv na zvýšenie preddavkov dane z príjmu, kde nie je uplatňovaný maximálny vymeriavací základ. Preddavky dane z príjmov boli pri pripočítaní 7 - násobku priemerného mesačného zárobku k hrubej mzde vyššie o 2.117,31 eura.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, to znamená, že musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého boli zisťované iné skutočnosti. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli strany sporu), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

15. Pokiaľ žalovaný namietal tento odvolací dôvod, odvolací súd nemá za to, aby súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže z vykonaného dokazovania, vypracovaného znaleckého posudku nepochybne vyplývajú skutkové závery, konkrétne zodpovedanie odborných otázok, ktoré tvorili podklad pre rozhodnutie súdu, a teda závery dôkazu tvoria jednoznačné skutkové zistenia, s ktorými sa síce žalovaný nestotožňuje (tvrdí, že zrážky, ktoré realizoval a ktoré preverovala jeho zamestnávateľka pani M., boli realizované v správnej výške, čo ale, ako už odvolací súd konštatoval, bolo vyvrátené predloženým znaleckým posudkom), ale ktoré súd prvej inštancie správne vyhodnotil a na ich základe aj správne rozhodol.

16. K námietke o nesprávnom právnom posúdení § 365 ods.1 písm. h) CSP odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

17. Ohľadom tohto odvolacieho dôvodu žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil keď pribral do konania znalca a zároveň aj to, že znalec sa vyjadroval k právnym otázkam. Odvolací súd poukazuje na to, že práve naopak, prvoinštančný súd konal správne, pokiaľ pribral do konania znalca, nakoľko výpočet odvodových, resp. daňových povinností je nepochybne odbornou otázkou, ktorú súd nemôže relevantne zodpovedať, pričom zo znaleckého posudku nepochybne vyplynulo, v akej výške mali byť realizované odvodové a daňové povinnosti ku dňu skončenia pracovného pomeru žalobcu a aká výška odstupného v čistom mala byť vyplatená pri skončení pracovného pomeru, pričom po zohľadnení už vyplatených súm vznikol rozdiel 525,83 eura v prospech žalobcu, ktorú prvoinštančný súd aj správne žalobcovi priznal. Pokiaľ žalovaný namietal, že žalobca sa takýmto spôsobom bezdôvodne obohatí a že Sociálna poisťovňa, resp. Daňový úrad nevráti plnenia, ktoré žalovaný vrazil z brutto odstupného žalobcu, odvolací súd poukazuje na to, že predmetom tohto konania nie je právny vzťah strán sporu s týmito inštitúciami a navyše, pokiaľ by aj žalovaný nesprávne realizoval zákonné zrážky, nemôže za túto skutočnosť niesť zodpovednosť žalobca, ktorý zároveň nemôže byť ukrátený na vyplatení odstupného vo výške, ktorá mu patrila.

Táto odvolacia námietka nebola naplnená.

V súvislosti s vypracovaným znaleckým posudkom odvolací súd taktiež poukazuje na to, že právny zástupca žalovaného sa dňa 07.06.2021 vyjadril, že vo vzťahu k znaleckému posudku nemá podstatné námietky, aj keď tvrdil, že realizoval zrážky správne, nenavrhol žiadne ďalšie dôkazy, keďže z obsahu tejto zápisnice vyplýva, že „prítomní uvádzajú, že návrhy na doplnenie dokazovania nemajú“.

Žalovaný vo vzťahu k znaleckému posudku namietal aj skutočnosť, že znalec riešil aj právne otázky, ktorých posúdenie patrí súdu. V tomto ohľade odvolací súd poukazuje na to, že znalkyňa v rámci znaleckého posudku síce citovala právne predpisy týkajúce sa odstupného, avšak na základe týchto predpisov nerobila žiadne právne závery, iba konštatovala obsah týchto právnych predpisov, navyše predmetom sporu bolo doplatenie odstupného, vo výške ktorá žalobcovi patrila na základe dojednejanej pracovnej zmluvy a kolektívnej zmluvy, čo aj žalovaný v priebehu tohto konania uznal a doplatil žalovanému odstupné, avšak nesprávne realizoval zákonné zrážky a práve z tohto dôvodu vznikol rozdiel, ktorý aj súd prvej inštancie priznal žalobcovi. Odvolací súd v súvislosti s predmetným odvolacím argumentom považuje za potrebné zvýrazniť, že z podania právneho zástupcu žalovaného z 2.12.2019 (č.l. 182 spisu) vyplýva, že bol to samotný žalovaný, ktorý sa dožadoval toho, aby súd znalcovi o.i. uložil zodpovedať otázku „určiť k akému dňu mali byť odvody žalobcu zrazené, či ku dňu skončenia pracovného pomeru alebo ku dňu vyplatenia odstupného.“

Je možné tak konštatovať, že aj keď sa znalcovi nekladú právne otázky, zdôrazňovanie tejto skutočnosti tým subjektom, ktorý odpoveď na právnu otázku od znalca očakával, resp. sa jej sám domáhal, vyznieva značne kontraproduktívne. Napokon, súd nie je názorom znalca na zodpovedanie právnej otázky viazaný, súd prvej inštancie svoj záver v tomto smere právne zdôvodnil.

Súd prvej inštancie uviedol, z ktorých právnych predpisov vychádzal pri posúdení uplatneného nároku (§ 76 ods. 6, ods. 7, § 129 ods. 3 Zákonníka práce), pričom uplatnený nárok práve na základe týchto ustanovení správne právne posúdil a na základe týchto ustanovení aj rozhodol. Nebola teda naplnená ani odvolacia námietka vyplývajúca z ustanovenia § 365 ods.1 písm. h) CSP.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd s poukazom na ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom a opravným uznesením v jeho napadnutej časti, teda vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 525,83 eura spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.351,96 eura od 14.08.2015 do 30.05.2018 a zo sumy 525,83 eura od 31.05.2018 do zaplatenia. Prvoinštančný súd správne vyhodnotil počiatok omeškania žalovaného, a to od nasledujúceho dňa po splatnosti mzdy, ktorá bola dohodnutá vždy do 13. dňa v mesiaci, preto sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením sumy 6.351,96 eura od 14.08.2015 do 30.05.2018, kedy zaplatil žalobcovi sumu 5.826,13 eura a so zvyšnou sumou, t.j. so sumu 525,83 eura sa dostal do omeškania. Správny je aj výrok o nároku na náhradu prvoinštančného konania, zodpovedajúci jeho výsledku.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, má preto voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.